

jo Etatsraaden oven i Købet nægtet at støtte ham længere. Naa! Man maa i hvert Fald lade Hr. Hansted, at der er Metode i hans Galskab. Jeg er overbevist om, at det er hans ophøjede Maal en Gang at ende som Martyr paa Ladegaarden!“

Pateren saa' et Øjeblik opmærksomt paa hende. Derpaa sagde han med den dybe Alvor, han pludselig kunde lægge i sin Stemme:

„Frk. Tønnesen . . . den Sag synes mig for Resten lidt for alvorlig til at spøge med.“

„Det finder netop ogsaa jeg!“ svarede Frk. Ragnhild stødt og i en udæskende Tone. „Vi er hver Dag omgivne af saa megen kedsommelig Snusfornuft, at det virkelig gør godt en Gang at træffe et Menneske, der følger sin egen Lyst uden først ærbødigt at anholde den offentlige Mening om Tilladelse.“

„Hm! . . . Mener De virkelig det, Frk. Tønnesen!“ sagde Pateren. „Jeg er nu rigtignok af en ganske anden Anskuelse. Jeg er ikke i Stand til at undskylde, endsige begejstres for en Dumhed, fordi den er større og farligere end dem, vi sædvanligvis er Vidne til. Jeg véd jo nok, at Forstandighed ikke just staar højt i Kurs i disse de store Følelsers Dage. I vor Tid skal en Helt jo være en Konfusionsmager, der overalt render Pan-